A°. 1843. N°. 13.

MAANDAG, 13 *FEBRUARIJ.*

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, den 10 Februarij 1843.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: CAREL JOSEPH KUSTNER en JANSJE RELOTIUS.

Zullende dit Huwelijk bij anticipatie van den gewonen tijd van afkondiging, worden voltrokken.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

Edictale Citatie.

(4905) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij deze, alle *bekende* en *onbekende* Crediteuren:

Van ANTON WHARTON WHITE, wegens het *provenue* van het op den 11den November 1842, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan de *Joden Breéstraat*, La. C. No. 10*a* Nieuwe Wijk en La. C. No. 126 en 128 Oude Wijk; aangekomen hebbende A. W. WHITE.

Van D. J. LOTH, wegens het *provenue* van het op den 25sten November 1842, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan den *Waterkant*, La A No. 170 Nieuwe Wijk en La. A. No. 73 Oude Wijk; aangekomen hebbende D. J. LOTH.

Van C. J. CORDOVA, wegens het *provenue* van het op den 25sten November 1842, bij Executie verkochte *helfte* in het Huis en Erf, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, Eerste Buitenwijk No. 62*a* en *b*; aangekomen hebbende C. J. CORDOVA.

Van den Boedel PIETER AEUTZ, wegens het *provenue* van het op den 27sten Januarij 1843, bij Executie verkocht Huis en Erf, gelegen aan de *Rust en Vredestraat*; La. B. No. 41 Nieuwe Wijk en La. D. No. 640 Oude Wijk; aangekomen hebbende den Boedel P. AEUTZ.

Om te compareren of Gemagtiglen te zenden ter *præ et concurrentie* Rolle van het Geregtshof alhier, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 24 Maart 1843, des voormiddags om *acht* uren, en aldaar te zien dienen van relaas en bijlagen, voorts hunne sustinuen van *præ et concurrentie* op te geven, en met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepublicecrd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo, den* 11 *Februarij* 1843.

De Exploicteur voornoemd,
T. M. SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekende herinnert bij deze den belanghebbenden, aan de voldoening der volgende belastingen vóór het einde dezer maand, te weten:

LANDTAXEN of AKKERGELDEN.
ERFPACHT.
BRUGGEN en WEGENGELD; — en
PLAISIER PAARDEN en RIJTUIGENGELDEN.

Zullende na het einde dezer maand, de nalatigen ter *vervolging* overgegeven worden.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1843.

De fung. Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,
S. POLAK.

De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Woensdag den 15den dezer, des namiddags ten 4 ure, in het lokaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

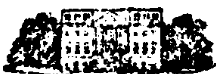
De GOEDEREN gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: LUCIA van VAN OMMEREN, JOHANNIS RENSEIJL, FREDERICK W. MARTZILGER, SUSANNA BONGERS Wed. F. F. S. SCHMIDT, CORNELIS van BOTHEMLEIJ, JACQUELINA C. CHELGIST, REBCA H. FEREIJRA, SUSANNA AFFIE van SAMUEL JOHANNES van CONIJNENBERG, ARIAANTJE VAN DER STEEDE, WILLEM POOL en JOHANNA van WEIJNE.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn; zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 7 *Februarij* 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(4904) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over EEN jaar en ZES weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

De *helfte* in de SUIKER-PLANTAADJE *PIETERSZORG* cum annexis, gelegen in de rivier *beneden Commewijne* en in de divisie *beneden Cottica*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjes *Einde Rust* en *Leijerdorp*, La. F. No. 5; aankomende ANTON WHARTON WHITE, op den 10den December 1842, onder Sequestratie gebragt.

Twee vijfde aandeelen in de PLANTAADJE *FREDERIKSLUST* cum annexis, gelegen in de *Warapper Kreek*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Klein Lunenburg* en *de Herstelling*, La. F. No. 58; aankomende ANTON WHARTON WHITE, op den 12den December 1842, onder Sequestratie gebragt.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1843.

De Exploicteur voornoemd,
T. M. SCHOTBORGH.

De ondergeteekende herinnert de belanghebbende Kooplieden, Winkeliers enz., aan hunne verpligting, om telken jare de ELLEN, MATEN en GEWIGTEN te doen IJken, met kennisgeving, dat hij daartoe als nog vaceren zal op Vrijdag den 17den Februarij e. k., zullende die genen, welke na dien tijd, mogten bevonden worden ten dezen in gebreke te zijn gebleven, zich zelven de boete hebben te wijten, welke zij, naar aanleiding van art. 4 der Publicatie van 19 | 25 November 1828, (Gouvernements - Blad sub No. 17,) zullen beloopen.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1843.

De IJkmeester,
DANL. JACB. LOTH.

☞ De Commissie betrekkelijk de *KOLONISATIE*, benoemd ter Algemeene Vergadering, gehouden in het lokaal boven het Waaggebouw den 14 Januarij ll., voornemens haar Rapport uit te brengen en eenige gewigtige voorstellen te doen, noodigt de belanghebbenden uit ter bijwoning eener Vergadering, te houden in voormeld lokaal op HEDEN den 13den Februarij, des avonds ten *half acht* ure.

De algemeene belangstelling van allerwege blijkende, waarborgt eene talrijke opkomst.

Paramaribo, den 13 *Februarij* 1843.

E. W. HOSTMANN.
G. S. DE VEER.
EGBERT VAN EMDEN.
G. L. RÖPERHOFF.
PALTHE WESENHAGEN.
A. WILDEBOER.

(4928) Op den 8sten dezer, ontvingen wij de droevige tijding, dat onze hartelijke geliefde Zoon en Echtgenoot CAREL SAMUEL REEDER, in den ouderdom van ruim 31 jaren, op den 27sten September ao. po, op het Eiland *St. Martin* is overleden, nalatende zijne Echtgenoote en *twee* nog zeer jonge Kinderen.

Paramaribo, den 10 *Februarij* 1843.

G. C. FUCHS.
C. G. J. FUCHS,
geb. KRIEGER.

Er zullen geene uiterlijke teekenen van Rouw gedragen worden.

NB. Deze strekt tot eenige kennisgeving aan Familie en Bekenden.

Tooneel-Genootschap:
THALIA.

WOENSDAG, 15 *FEBRUARIJ* 1843.

FILIPS VAN EGMOND,

TREURSPEL in *vijf* Bedrijven.

De Secretaris,
(4930) H. F. WESENHAGEN.

*** Vendu:

HEDEN MORGEN om *negen* uren, ten Pakhuize van de Heeren BOYD MAC DONALD & Co. (1397)

(4927) Op Donderdag den 16den dezer, des namiddags 4 uren, zullen door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten huize bewoond geweest door wijlen Mevrouw de Weduwe M. H. NAHAR, verkocht worden:

De resterende GOEDEREN en SLAVEN.

(4926) KOLONEL BALFOUR VAN BURLEIGH, voor eenigen tijd met verlof vertrekkende, zal op Maandag den 20 Februarij 1843, ten zijnen huize door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

Exquise Wèl onderhoudene MEUBELEN, *naar de laatste smaak*: — alsmede: GLAS, CRISTAL, PAARDEN, RIJTUIG en TUIGEN.

☞ De Vendu van HEDEN MIDDAG bij den ondergeteekende, wordt uitgesteld tot nader: intusschen zijn de GOEDEREN *uit de hand te Koop tot billijke prijzen*, — voorts: *KOFFIJ-ZAKKEN à f* 1. (4913)

M. N. MONSANTO.

Js. BUENO DE MESQUITA

biedt tot *civiele* prijzen te Koop aan: Onvervalschte *FRANSCHE WIJNEN* in vaten en per dozijn, als: *Montferrant, St. Julien, St. Estèphe* en *St. Sauterne*; *BORDEAUX WIJN* 1e. *kwaliteit* in kisten van 48 flesschen, *RHIJN*-en *CHAMPAGNE WIJN*, Cognac in kisten van 12 flesschen, blikken met *Sardines, Petits Pois, Cèpes à la Provençale* et *Julienne*; Orgeade, Likeuren, Vruchten op Brandewijn, Banket en Suikergoed, *Waskaarsen, Stukgoederen, Provisien, Modewaren, Bijouteriën, Galanteriën*, en meer andere GOEDEREN. (4929)

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 8sten dezer, het Schip Julia, Kapt. J. Hilbrands, naar Amsterdam, lading: 300 vaten Suiker, 5 balen heele Koffij, 174 balen schoone Katoen, 35 balen Cacao, 25 vaten Rum, 33 piès Kopie Planken, 10 piès vierkant Hout, 9 vaten Huiden, 4 vaten Arraroet, 3 vaatjes en 1 kistje, inhoudende Katoen Neiges of Rand.

Idem, de Nd. Am. Brik Monument, Kapt. A. Vining, naar Boston; lading: 346 vaten Malassie en 2935 pond oud Koper.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Dingsdag, 7 Februarij 1843.

Het HUIS en ERF, op den hoek van den Waterkant en de Keizerstraat, La. A. No. 158; aankomende den Boedel C. J. SMITH. — *f* 10,050. — Wed. J. VAN PRAAG geboren SAMSON.

Het HUIS en ERF, aan de Keizerstraat, La. A. No. 244; aankomende T. L. NEPVEU. *f* 13,250. — OPGEHOUDEN.

Mengelingen.

DE FLESCH VAN WILLEBRORD.

Men vertoont, nog heden ten dage, in de stad Vlissingen, het aloude en vermaarde gedenkstuk der oudheid, de Flesch van Willebrord. Volgens het verhaal der oude Historieschrijvers, was deze Willebrord, met nog elf andere personen, in het laatst van de zevende eeuw, door den Bisschop van York, uit Engeland afgezonden, om, in deze landen, alwaar ver het grootste gedeelte der inwooneren toen nog aan de Heidensche afgoderij verslaafd was, het Evangelium te prediken. Willebrord, met de zijnen, dezen last op zich genomen hebbende, zouden, nadat zij eerst de Friesen ter bekeering hadden gebragt, vervolgens te Westkappel, een steedje van Walcheren, waar het strand allerverst in zee uitsteekt, ook aangeland zijn. Willebrord, zijn godvruchtig werk, met eenen vrij goeden uitslag, begonnen hebbende, verzocht zijne reis- en leerbroederen, daarmede ijverig te willen voortvaren, vermits hij eenen uitstap naar Rome wilde doen. Bij den Paus gekomen zijnde, ontving zijne Heiligheid den eerwaardigen Leeraar met zeer veel achting, en vereerde hem met de Aartbisschoppelijke waardigheid. In de Nederlanden vervolgens terug komende, vestigde hij zijnen Bisschoppelijken stoel binnen Utrecht, alwaar hij, als de eerste Bisschop, overal kerken en kloosters, door het behulp van liefdadige en ijverige Christenen, stichtte, en daartegen de Tempels der Afgoden vernielde.

Van dezen Willebrord verhaalt men wijders, dat, wanneer hij ging leeraren, hij gemeenlijk eene flesch met wijn bij zich droeg, om flaauwe en verslagene harten te verkwikken. Deze flesch nu zoude, na zijnen dood, als een gedenkwaardig overblijfsel, in deze stad zijn bewaard geworden, en de plaats, waar die berust, daarvan den naam van Flessingen of Vlissingen, gekregen hebben, en daarom eene Wijnflesch in haar wapen voeren.

Dat Vlissingen eene Flesch in deszelfs wapen voert, is zeker; maar zoo zeker is het echter niet, dat de wezenlijke reden uit de Flesch van Willebrord moet gehaald worden. Professor Boxhorn was van gevoelen, dat Vles, in de oude taal, de verandering van het wassend en afnemend water beteekent, waarnaar de Vlissingers, als bij het rijzen en slinken der baren opgewiegd, wel mogen genaamd worden. Dan, de Heer Alting, meenende dat Vlissingen, of Flissingen, zoo veel is als Flussingen, het geen afkomstig zoude zijn van Flussen, en in het Hoogduitsch Vloeden beteekent, beweert, dat het Meer der Flussen, of Fluissen, bij Stavoren, daarvan zijnen naam nog zoude behouden hebben.

Daar is op de Karibische eilanden, en bijzonder op Anguilla, eene verbazende menigte Landkreeften, waarvan sommigen veel grooter zijn dan de grootste Zeekreeften. Digt bij Anguilla ligt een klein eiland, welk er zoo vol van is, dat het den naam van het Kreefteneiland gekregen heeft. Zij verschaffen eene zeer goede spijze, en zijn het voornaamste voedsel der inwooneren, die, na een sterken regen, jagt op haar maken, omdat zij dan uit hare gaten, welke zij zich graven, en waarin zij zich, even gelijk de konijnen, onthouden, ten voorschijn komen. Wanneer deze dieren in het veld zijn, trekken zij regt voort, keren, wat zich ook in hunnen weg bevinden moge, nimmer terug, en houden steeds hunne armen, of knijpers, gereed, om aan te vallen, of zich te verweren, met welke werktuigen zij zoo vast houden, dat er naauwlijks mogelijkheid is, om hetgeen zij gevat hebben, los te krijgen, zonder het dier zelf te dooden: waarna een ander terstond deszelfs plaats inneemt.

Door deze dieren verloor de Engelsche Admiraal Drake, een onversaagd zeeman, de eerste onder zijne Natie eene reis rondom de wereld gedaan had, het leven. Hij verkoos zich op het Kreefteneiland te begeven, doch werd terstond door eene troep van deze dieren aangevallen, en schoon hij gewapend was, en eenen dapperen tegenstand bood, moest hij echter bezwijken. Die monsterachtige schepsels sneden dezen grooten man de beenen, armen en het hoofd, met hunne knijpers, af, en knabbelden zijn lijk tot op het gebeente. Zoo deerlijk was het einde van een man, die, wegens zijnen moed en bekwaamheid, de hoogachting van het menschdom verdiende en aan wien hetzelve, in zeker opzigt, veel verpligt is.

De Keurvorst van Saksen, Frederik de Zachtmoedige, uit hoofde van de verdeeling des Lands, met zijnen broeder, Willem, Hertog van Weimar, in eenen onaangenamen twist gewikkeld zijnde, maakte zich van de stad Freyberg, die aan dezen toebehoorde, meester. Hij liet onmiddelijk de Regering der stad op de markt bij zich ontbieden, en vorderde van dezelve, dat men dadelijk aan hem als Keurvorst den eed van getrouwheid doen zoude, en vervolgens een aantal jonge manschappen leveren, ten einde tegen Hertog Willem te velde te trekken. Deze eisch, welke tot driemaal toe openlijk werd bekend gemaakt, veroorzaakte door de geheele stad eene algemeene verslagenheid. De raad, inzonderheid, bevond zich in de deerlijkste engte, vergaderde op het raadhuis, en nam eindelijk, na eenige moeijelijke raadplegingen, het grootmoedig besluit, om Hertog Willem, als hunnen Heer, getrouw te blijven. Dit besluit werd nu ook met de meeste klockmoedigheid ten uitvoer gebragt. De gezamenlijke Leden van den Freijbergschen Raad gingen, in statigen optogt, twee aan twee, met ongedekten hoofde, en ieder met zijn doodkleed onder den arm, van het Raadhuis naar de markt, waar het Keurvorstelijke krijgsvolk onder het geweer stond. Toen zij in den kring getreden waren, die door een gedeelte der soldaten gesloten werd, naderde de toenmalige Burgemeester, Nicolaus Weller een eerwaardige grijsaard, den Keurvorst, die te paard zat, en sprak hem, in naam der Regering en der geheele burgerij, op de volgende aandoenlijke wijze aan: »Wij zijn alle oogenblikken bereid, om ons leven in den dienst van uwe hoogheid gewillig en volvaardig op te offeren; doch wij kunnen volstrekt niet besluiten, om, met schending van den eed van getrouwheid, eens aan Hertog Willem gezworen, de wapenen tegen dezen onzen Wettigen Heer op te vatten.

Wij vertrouwen van uwe bekende grootmoedigheid, dat Uwe Hoogheid van deze voor ons zoo harde eischen wel zal willen afzien; doch zoo Hoogstdezelve, onverhoopt, daarbij mogt volharden, dan willen wij, als regtschapene onderdanen, liever ons leven verliezen, dan slechts één oogenblik tegen den pligt handelen, dien wij aan onzen Landsheer schuldig zijn; en ik wil, wat mijzelven betreft." — voegde de Burgemeester er bij: »gaarne de eerste wezen, en hier op deze plaats aanstonds nederknielen, om mij dit oude, grijze hoofd te laten afhouwen." — De Keurvorst werd door deze aanspraak, en de weemoedige houding van den eerwaardigen grijsaard, die reeds geknield lag, zoo diep getroffen, dat hem de tranen uit de oogen sprongen. Hij naderde Weller, klopte hem op den schouwder, en zeide: »Neen! geen hoofd af, oude man! geen hoofd af! Zulke eerlijke lieden, die hunnen eed en pligt zoo standvastig getrouw zijn, hebben wij nog lang van nooden." — Frederik zag van zijne eischen af, en sedert voert de stad Freyberg den roemrijken bijnaam van de Getrouwe.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Brikschip Phœnix, Kapt. J. J. Gorter. — Adres bij J. Gisius. — Sluit medio Februarij.

Het gezinkt Galjootschip de Drie Broeders, Kapt. H. J. Hubert. — Adres bij J. Gisius.

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebrs. Reijns.

Het Schip de Koophandel, Kapt. F. Popken, Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit medio Februarij.

GEDRUKT BIJ DE ERVEN J. BRINK.